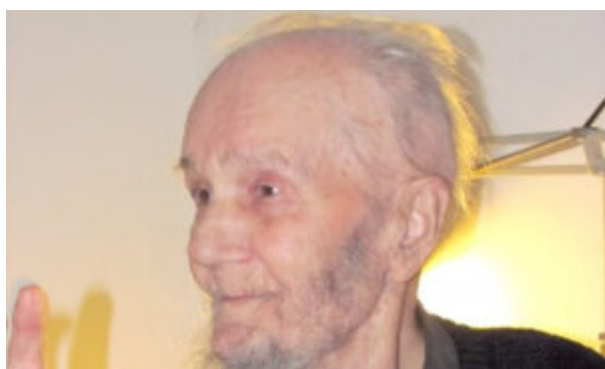

29 Ιουλίου 2024

Μοναχός Ιωάννης Χιλιανδαρινός (1907 - 29 Ιουλίου 2012)

Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia /
Συναξαριακές Μορφές

Ο π. Ιωάννης γεννήθηκε στις 10 Μαΐου 1907. Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο μετανάστευσε στην Αγγλία όπου έμεινε μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 80, όταν μετά τον θάνατο της γυναίκας του ήρθε στο Χιλιανδάρι. Από την ημέρα εκείνη δεν ξαναβγήκε από το Άγιο Όρος.

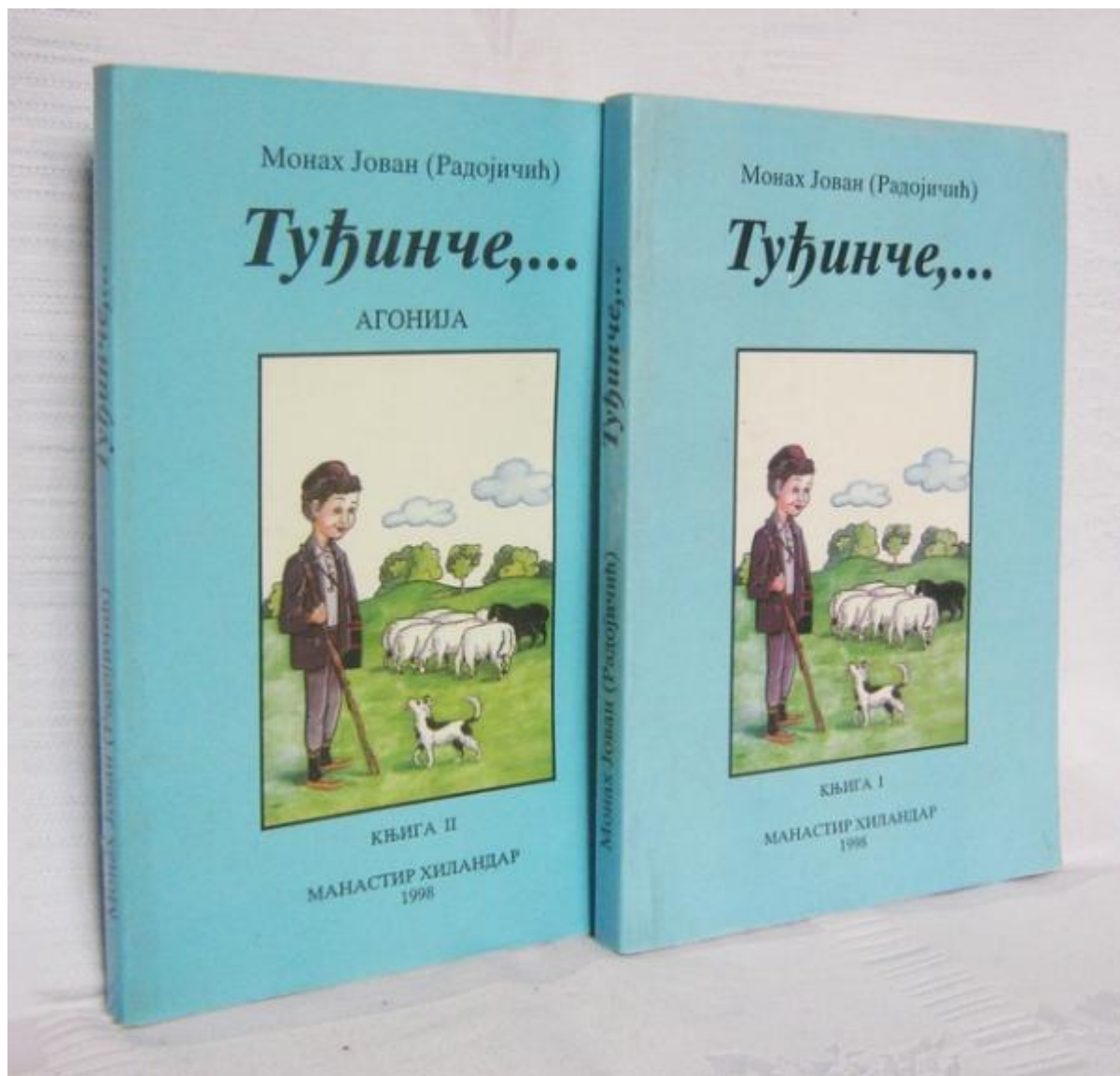
Αν και μεγάλος πατριώτης δεν επισκέφθηκε ποτέ τη Σερβία γιατί, όπως έλεγε, δεν είναι αυτό που ήξερε, δεν θα του θυμίσει τα παιδικά του χρόνια και πολύ θα θρηνήσει.

Η ημέρα του ήταν γεμάτη προσευχή και υπακοή.

Το διακόνημά του όλα τα χρόνια ήταν κηπουρός. Όλοι θα τον θυμούνται με τα τσουβάλια στα γόνατά του να σέρνεται φροντίζοντας τους κήπους του μοναστηριού.

Λάτρης της σερβικής ποίησης, ήταν και ο ίδιος ποιητής. Έχει γράψει πολλά βιβλία.

Τα βιβλία της φωτογραφίας, πάνω, είναι μια ποιητική συλλογή του μοναχού Ιωάννη Χιλιανδαρινού, με τίτλο «Αλλοδαποί» και αποτελούν μικρό κομμάτι του πλούσιου συγγραφικού του έργου.

Το 2009 εγκατέλειψε την γραφομηχανή και συνέχισε να γράφει σε σύγχρονο φορητό υπολογιστή που του χάρισαν οι αδελφοί του στο μοναστήρι!

Διατήρησε το χαρούμενο πνεύμα και την οξυδέρκειά του μέχρι το τέλος της ζωής του που συνέβη σε εξάρτημα της Ιεράς Μονής Χιλιανδαρίου στο Άγιο Όρος όπου έζησε τους τελευταίους μήνες προσευχόμενος και προετοιμαζόμενος για την συνάντηση με τον Κύριο.

Κοιμήθηκε την Κυριακή 29 Ιουλίου 2012, σε ηλικία 105 ετών και ετάφη την επομένη στη Μονή της μετανοίας του.

Επιστρέφοντας στις 23 Σεπτεμβρίου 2011 από το Άγιο Όρος και φτάνοντας με το πλοίο στον αρσανά της Ιεράς Μονής Χιλιανδαρίου, με έκπληξη αντίκρισα τον πατέρα Ιωάννη τον Χιλιανδαρινό, να βγαίνει από την πόρτα του πάνω ορόφου και να κατευθύνεται σε καρέκλα του μπαλκονιού, για να δει τους ταξιδιώτες και να θαυμάσει σε λίγη ώρα τη δύση του ήλιου στα νερά του Αιγαίου Πελάγους.

Γράφει για τον π. Ιωάννη ο Γέροντας Μωυσής ο Αγιορείτης:

Γεννήθηκε το έτος 1906 σ' ένα προάστιο του Βελιγραδίου της Σερβίας, το Ουμτσαρι, του Δήμου Γκρόκα, δίπλα στις όχθες του ποταμού Ράλια. Μετά το τέλος του σχολείου, άνοιξε ένα εμπορικό κατάστημα. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος τον βρήκε αυτοεξόριστο στην Ιταλία, στη Γερμανία και την Αγγλία. Στην Αγγλία παντρεύτηκε, σύντομα όμως έμεινε χήρος και από τότε αφιερώθηκε πιο πολύ στον Θεό.

Επισκεπτόμενος ως ταπεινός προσκυνητής το υπερθαύμαστο Περιβόλι της Παναγίας αποφάσισε να μείνει μόνιμος οικητοράς του. Δεν απομακρύνθηκε ποτέ από αυτό. Την αγαπητή του Σερβία δεν την ξαναεπισκέφθηκε, ούτε για να συναντήσει αγαπητά του πρόσωπα, συγγενείς, φίλους και γνωστούς.

Πίστευε πώς δεν θα ήταν ή Σερβία πού γνώριζε και δεν θα του θύμιζε τ' αθώα παιδικά του χρόνια και θα λυπόταν πολύ. Ήθελε να έχει αγαθές και ωραίες μνήμες

από την αγαπητή πατρίδα του, καθώς έλεγε.

Στο αρχαίο σερβικό μοναστήρι του Χιλανδαρίου όλοι τον γνώριζαν. Οι Σέρβοι προσκυνητές ήθελαν πάντοτε να τον συναντήσουν και να βγάλουν μία φωτογραφία μαζί του. Ή ιστορία του όλους τούς συγκινούσε. Τα τελευταία του χρόνια επαναλάμβανε πώς αναμένει να τον παραλάβει ο Θεός πλησίον του.

Τον περισσότερο χρόνο της ημέρας του τον αφιέρωνε στη γλυκεία προσευχή. Έβρισκε όμως χρόνο να πηγαίνει και στους κήπους της μονής του, των οποίων την ευθύνη είχε. Αρέσκονταν να φορά κάτι παράξενα γάντια και τσουβάλια στα πόδια του, για τη φροντίδα των κηπευτικών, με κάθε υπομονή και πολλή αγάπη, αφού, όπως συνήθιζε να λέει, όλα είναι δημιουργήματα του καλού Θεού. Εντύπωση έκανε στους πατέρες, πού στα 103 χρόνια του, του προμήθευσαν ένα φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή, ώστε να καταγράφει τα ποιήματα του. Στη μεγάλη πυρκαγιά της μονής του, του 2004, πήρε μέρος στην κατάσβεση της κι έσωσε πολλές πολύτιμες εικόνες.

Άνεπαύθη εν Κυρίω σε ηλικία 106 ετών ο κατά κόσμο Βίτο Ράντονιτς στις 29.7.2012 ημέρα Κυριακή. Ο π. Ιωάννης Χιλανδαρινός κηδεύθηκε το πρωί της 1.8.2012. Ήταν ο μακροβιότερος Αγιορείτης ασκητής.

[Περιοδικό «ΠΡΩΤΑΤΟΝ» τεύχ. 129](#)

Πηγή: **agioritikesmnimes.blogspot.com**